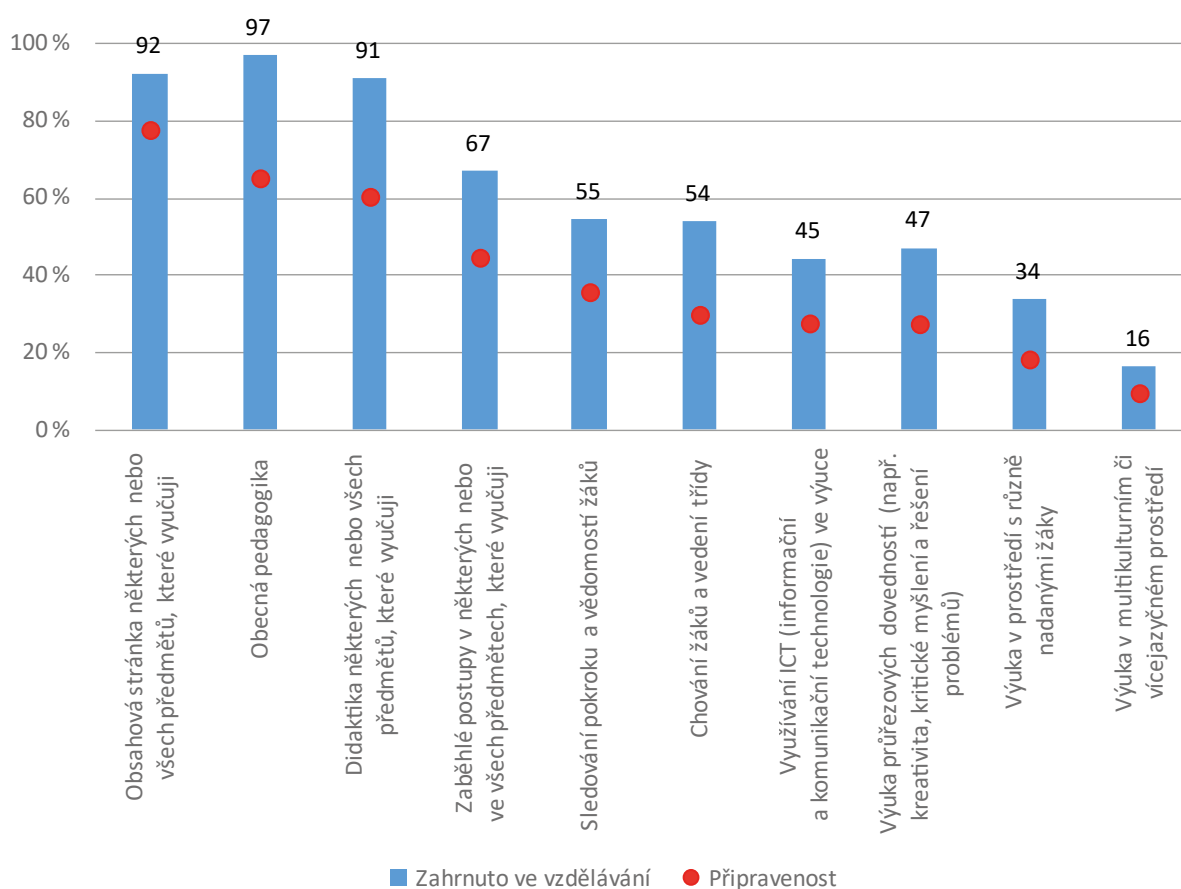

Podíl českých učitelů, kteří se v rámci svého formálního vzdělávání setkali s **výukou v prostředí s různě nadanými žáky**, byl ze všech zemí vůbec nejnižší (34 %, průměr EU 58 %). Vezmeme-li v úvahu pouze začínající učitele, je tento podíl vyšší (45 %), zůstává však nejnižší ze zapojených zemí. V souladu s výše uvedeným není překvapivé, že čeští učitelé vykazují nejnižší míru připravenosti na výuku v této oblasti. Velmi dobře anebo dobře se cítilo připraveno na výuku v prostředí s různě nadanými žáky 18 % učitelů (průměr EU činí 42 %), mezi začínajícími učiteli je to pak o pouhé 4 procentní body více. Takto nízký podíl může představovat významnou překážku v zavádění inkluzivního prostředí, k němuž dochází v posledních letech na českých školách. Uvedené zjištění se odráží mimo jiné v rostoucím podílu učitelů, kteří se účastní aktivit profesního rozvoje zaměřených na výuku žáků se speciálními potřebami (viz kapitola 4.2).

Graf 2.4 Podíl českých učitelů, kteří měli v rámci svého formálního vzdělávání zahrnuté následující oblasti a kteří se cítili dobře či velmi dobře připraveni na výuku v těchto oblastech

Podprůměrný je rovněž podíl českých učitelů, kteří uvedli, že součástí jejich formálního vzdělávání byly oblasti **chování žáků a vedení třídy** (54 %, průměr EU 65 %), **sledování pokroku a vědomostí žáků** (55 %, průměr EU 63 %) a **využívání ICT (informační a komunikační technologie) ve výuce** (45 %, průměr EU 53 %). Oblast využívání ICT ve výuce byla výrazně častěji zahrnuta ve vzdělávání u začínajících učitelů (75 %), nicméně pouze lehce přes polovinu začínajících učitelů (56 %) se cítilo dobře nebo velmi dobře připraveno na tuto oblast v rámci výuky.

Další sledovanou oblastí formálního vzdělávání byla **výuka průřezových dovedností (např. kreativita, kritické myšlení a řešení problémů)**. Necelá polovina českých učitelů (47 %) měla tuto oblast